

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 6C/389/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1608201373
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Ondrejáková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2013:1608201373.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou JUDr. Katarínou Ondrejákovou v právnej veci navrhovateľa: H. zastúpená zákonnými zástupcami D. a E. obaja trvale bytom V., proti odporcom: 1. Základná škola s materskou školou, Hlavná č. 37 , Vysoká pri Morave, IČO: 36 071 293, 2. Obec Vysoká pri Morave, Hlavná č. 102, Vysoká pri Morave, IČO: 00 305 197, obaja zastúpení advokátom JUDr. Milanom Valašíkom , AK ul. 29. augusta č. 5, Bratislava, o odškodnenie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 67.086,84 Eur (2.021.058,- Sk)

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Navrhovateľka je p o v i n n á zaplatiť odporcom v 1. a 2. rade zaplatiť trovy konania 7.383,50 Eur k rukám zástupcu JUDr. Milana Valašíka, AK so sídlom Ul. 29. augusta č. 5, Bratislava, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojou žalobou domáhala jednorazového odškodnenia bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 67.086,84 Eur (2.021.058,- Sk) a trov konania. Návrh zdôvodnila tým, že ako žiačka odporcu v 1. rade utrpela dňa 02.03.2006 v čase vyučovacieho procesu v priestoroch odporcu v 1. rade úraz, za ktorý nesú zodpovednosť odporcovia v 1. a 2. rade. Podľa § 214 Zákonníka práce. Odporcovia odmietli vyplatiť navrhovateľke bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia a popierajú skutočnosť, že navrhovateľka utrpela úraz v priestoroch odporcu v 1. rade. Výška náhrady uplatnenej škody preukazuje navrhovateľka lekárskej posudkom. Má za to, že jej prípade je hodný osobitného zreteľa v zmysle § 5 ods. 5 zák. č. 437/2004 Z. z. a preto požiadala súd, aby zvýšil konečnú sumu o 50% z dôvodu, že navrhovateľka je aktívnou jazdkyňou a členkou Slovenskej jazdeckej federácie a túto činnosť už po úraze nemôže vykonávať, nemôže fakticky vykonávať žiadny šport, čo ju vylučuje z mnohých spoločenských aktivít, navrhovateľka trpí funkčnou mierou poruchy vo výške 20%. Okrem toho ide o maloletú, ktorá bude dôsledky úrazu znášať po celý život, musela zmeniť školu a predmetný úraz mimoriadne zasiahol do možnosti uplatniť sa v spoločenskom, priateľskom, profesionálnom a školskom prostredí.

6C 389/2008

-2 -

Po podaní návrhu navrhovateľ odôvodnil návrh tak, že navrhovateľka bola žiačkou 2. ročníka u odporcu v 1. rade a úraz utrpela cez tzv. veľkú prestávku, kedy ju sotil na schodoch V., žiak 5. roč. ZŠ. Následkom pádu si navrhovateľka narazila koleno. Po úraze ju učiteľka, ktorá mala dozor na školskom dvore odvieďa do triedy. Úraz navrhovateľka nahlásila triednej učiteľke, ktorá jej koleno vizuálne ohliadla. Navrhovateľka nasledujúcu hodinu preplakala a z poslednej hodiny náboženskej výučby bola uvoľnená

prepustená +farárom L.. Koleno jej opuchlo a musela vyhľadať ošetrujúceho lekára. V dôsledku úrazu navrhovateľka utrpela poškodenie jabĺčka pravého kolena a natrhnutia postranného väziva, ktoré si vyžiadalo operatívny zákrok. Zdravotný stav navrhovateľky nie je stabilizovaný, dochádza k recidívam a samovoľnému zablokovaniu kolenného kĺbu, čo navrhovateľke spôsobuje bolesti a obmedzenie v chôdzi i akejkolvek činnosti. Navrhovateľka je ako maloletá v štádiu vývoja (rastu) a v dôsledku úrazu jej postihnutá noha prestala správne rásť a dochádza s jej skrakovaniu. Okrem toho došlo u navrhovateľky i k psychickým zmenám .V dôsledku dlhodobej práceneschopnosti zaostáva vo vzdelávaní.

V dôsledku negatívneho postoja odporcu v 1. rade musela zmeniť základnú školu, čo malo negatívny vplyv na jej psychiku. Zdravotný i duševný stav navrhovateľky má depresívny priebeh. Podľa lekárskeho posudku, ktorý vypracovala dňa 09.01.2008 MUDr. H., detský chirurg a chirurg MUDr. E. zástupca neštatného zdravotníckeho zariadenia U. na Z., bolo bolestné stanovené na 300 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia stanovené 1400 bodov. Okrem toho sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku následnej psychickej poruchy bol ohodnotený na 4160 bodov. Bodová hodnota následkov úrazu je 5850 bodov, pričom výška náhrady za bolesť a sťaženie spoločenské uplatnenie pre rok 2006 za jeden bod bola stanovená v sume 345,48 Sk podľa oznámenia MZ SR č. 242/2006 Z. z. . Náhrada celkom predstavuje sumu 2.021.058, Sk. Za úraz nesú zodpovednosť odporca v 1. rade ako škola, ktorej je navrhovateľka žiačkou a v ktorej sa úraz stal a odporca v 2. rade ako zriaďovateľ odporcu v 1. rade.

Odporca v 1. rade s návrhom navrhovateľa nesúhlasil. Uviedol, že mal. navrhovateľka neutrpela úraz dňa 02.03.2006 v čase vyučovacieho procesu v priestoroch odporcu v 1. rade. Prípád úrazu navrhovateľky bol riadne odporcom v 1. rade prešetrený hneď po tom, ako ho matka mal. navrhovateľky až dňa 07.03.2006 škole nahlásila. Počas veľkej prestávky nebol navrhovateľkou ani jej spolužiakmi dozor konajúcim učiteľkám nahlásený žiadny úraz. Nie je pravdou, že bola učiteľkou odprevedená do triedy, že by sa bola sťažovala na bolesť kolena a celú hodinu preplakala. Práve naopak, na hodine slovenského jazyka sa nesťažovala a na hodine náboženstva tak vyrušovala, že ju pre arogantné správanie vyučujúci farár poslal domov. Pri odchode zo školy navrhovateľka uviedla upratovačku, že ide s rodičmi nakupovať. Z týchto dôvodov odporca v 1. rade odmietol spísať záznam o úraze. Matka mal. Matka navrhovateľky podala na riaditeľa ZŠ sťažnosť na Štátnu školskú inšpekciu v Bratislave, ktorá pozostávala z vykonštruovaných tvrdení. Skutkové tvrdenia matky mal. navrhovateľky sú vykonštruované a táto má záujem sa takýmto spôsobom obohatiť. Mal. navrhovateľka po úraze nastúpila na Základnú školu na F. so športovým zamením na hádzanú, kde absolvuje a 6-8 hodín týždenne športovú prípravu, obmedzenie od lekára nemá. Z toho vyplýva, že poškodenie zdravia, ktoré však nebolo spôsobené v priestoroch školy, nie je v rozsahu, aký je uvedený v návrhu na začatie konania.

Odporca v 2. rade vo svojom vyjadrení uviedol, že mal. navrhovateľka bola žiačkou
6C 389/2008

-3 -

odporcu v 1 rade v čase úrazu, odporca v 2. rade však nemá vedomosť o tom, že úraz navrhovateľky sa stal v škole počas vyučovania. Z toho dôvodu odporca v 2. rade nemá povinnosť a ani dôvod platiť navrhovateľke bolestné. Počas celého obdobia odporca v 2. rade tvrdí, že úraz sa nestal v škole, hoci nepochybuje o jej zdravotnom stave.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom svedkov G. L., D., C., H., E., G., maloletých detí V. oboznámil sa so záznamom o prvotnom vyšetrení, lekárskou správou z 05.03.2006, žiadosťou o spísanie záznamu o úraze, zápisom zo šetrenia úrazu, správami ošetrujúcich lekárov, stanoviskom PhDr. G. posudkom o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia, sťažnosťou matky navrhovateľky a jej šetrením, oznámením o výsledku prešetrenia sťažnosti, stanoviskom inšpektorátu práce, posudkom o miere funkčnej poruchy, preukazom navrhovateľky Slovenskej jazdeckej federácie, stanoviskom Parkúr klubu Y. poisťnou zmluvou, potvrdeniami ZŠ na F., výpisom známk, dotazníkmi pre žiakov 2., 4. a 5. ročníka odporcu v 1. rade, vyšetrovacím spisom OR PZ, ÚJKP Malacky ČVS: ORP-603/2-OVK-BH-06, zápisnicou z mimoriadneho rodičovského združenia, vyjadrením pedagogických i nepedagogických pracovníkov k vykonanej inšpekcii, stanoviskom obce a poslancov, stanoviskom Štátnej školskej inšpekcie, dotazníkmi, návrhmi na uzavretie dohody, odpoveďami odporcov, trestným spisom tunajšieho súdu 3T/122/2011 a spisom a zistil nasledovný skutkový stav.

Zo záznamu o prvotnom ošetrení úrazu zo dňa 03.03.2006 o 12,32 hod. (piatok) vyplýva, že navrhovateľka bola ošetrená na detskej chirurgickej ambulancii MUDr. H. pričom uviedla, že „ spolužiak

ju zhodil a narazila si pravé koleno“ (štvrtok). Lekárka konštatovala, že na pravom kolene je podkožný hematóm, koleno je bez výpotku, hybnosť voľná. Následne sa v zázname zo dňa 06.03.2006 uvádza, že si v sobotu vyklbila jabĺčko, naložená sadrová dlaha. V závere záznamu zo dňa 08.03.2006 uvádza - v sobotu si vyklbila jabĺčko - pretrvávajúci opuch, bolestivosť kolena.

Navrhovateľka bola dňa 05.03.2006 (nedeľa) ošetrená v Detskej fakultnej nemocnici s poliklinikou v Bratislave na pohotovosti, kde uviedla, že padla na pravé koleno. Diagnostikovaný mierny opuch a starší hematóm, bola jej nasadená dlaha. Dňa 19.03.2006 bola opäť ošetrená s tým, že bude mať ortézu minimálne mesiac.

Dňa 20.03.2006 navrhovateľke opäť vyskočilo jabĺčko (v kolene) a mimovoľne jej naskočilo späť, bola ošetrená u MUDr. F. Dňa 06.04.2006 v Detskej fakultnej nemocnici s poliklinikou v Bratislave bola vykonaná u navrhovateľky plastika pravého kolena (pately) s naložením sadrovej fixácie, ktorá jej bola dňa 17.05.2006 zložená.

Podľa posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Malackách zo dňa 18.07.2007 je miera funkčnej poruchy navrhovateľky 20% a navrhovateľka sa nepovažuje za občana s ťažkým zdravotným postihnutím.

6C 389/2008

-4 -

Posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia vypracovala dňa 09.01.2008 MUDr. H., detský chirurg a chirurg MUDr. E., zástupca nešťátneho zdravotníckeho zariadenia U.e, ktorí ohodnotili bolestné na 145 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotili na 700 bodov s tým, že obe tieto obodovania zvýšili o 100% t. j. na 300 bodov a 1400 bodov. Posudok vypracovali podľa zák. č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia platného do roku 2004. Okrem toho navrhovateľka doložila súdu posudok o sťažení spoločenského uplatnenia v dôsledku následnej psychickej poruchy, ktoré bodovo ohodnotila PhDr. G., klinický psychológ FNŠP H., na 2080 bodov so zvýšením o 100 % na 4160 bodov. Podľa jej písomného vyjadrenia matku mal. navrhovateľky upozornila, že jej nemocnica pre ošetrenie detí nemá licenciu a ona tento druh činnosti nevykonáva. Na naliehanie matky navrhovateľky maloletú vyšetřila a vypracovala správu z psychologického vyšetřenia. O okolnostiach úrazu vychádzala len na základe informácií, ktoré jej poskytla matka navrhovateľky.

Podľa lekárov, ktorí vypracovali posudku bola navrhovateľka v lekárskom ošetrení od 02.03.2006 a liečba bola ukončená dňom 22.02.2007. Hospitalizovaná bola v dňoch od 04.04.2006 do 07.04.2006 a od 09.05.2006 do 17.05.2006.

Odporcovia namietali predložený posudok o sťaženom spoločenskom uplatnení v oblasti psychológie, keďže takýto posudok v súlade so zák. č. 437/2004 Z. z. môže podať len psychiater, na čo bola matka navrhovateľky upozornená. Tento posudok nespĺňa náležitosti stanovené zákonom a možno mať o jeho vyhotovení pochybnosti. Okrem toho namietali aj posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia vypracovaný MUDr. F., ktorá zvýšila základné bodové hodnotenie o 100% na základe § 9 zák. č. 277/1994 Zb. o zdravotnej starostlivosti, hoci tento paragraf bol zrušený s účinnosťou od 01.05.2005.

Matka mal. navrhovateľky uviedla, že jej dcéra bola žiačkou 2. ročníka u odporcu v 1. rade. Jedno poobedie našla dcéru doma. Povedala jej, že ju sotil piatok V. a zhodil ju tak, že išli hore po schodoch z veľkej prestávky a dcéra padla na schody a udrela si koleno. Stalo sa jej to cez veľkú prestávku, kedy mali dozor učiteľky Z. a Z.. Nevedela už uviesť, ktorá z týchto učiteliek ju odviedla zo šatne do triedy. Potom mali hodinu slovenského jazyka s triednou učiteľkou Y., ktorá sa jej pýtala či vydrží, keďže to koleno ju bolelo a majú len dve hodiny. Potom mali náboženstvo a farár ju pustil z tejto hodiny skôr. Dom jej dala na koleno obklad. Bolo červené, mala na ňom opuch. Ráno išli na chirurgiu, kde mala službu MUDr. F.. Dcéra na druhý deň nešla do školy, pretože koleno ju bolelo. V sobotu doma sa dcéra točila v posteli a vyskočilo jej jabĺčko v kolene. Z toho dôvodu boli v Bratislave na pohotovosti. Potom boli 06.03. a 08.03.2006 na chirurgii, kde dcéru ošetřila MUDr. F. Od 20.03.2006 mala dcéra 2 týždne ortézu. Dňa 06.04.2006 jej bola vykonaná plastika pravého kolena na spevnenie postranného väziva na kolene, aby jej jabĺčko nevyskakovalo a nevracalo sa potom späť. Zároveň jej naložili sadrovú fixáciu, ktorú jej zložili 17.05.2006. Od tej doby začala rehabilitovať. Do školy nechodia a zabezpečili jej súkromné doučovanie. V septembri 2006 riadne nastúpila do 3. ročníka na ZŠ vo Y. Dcéra mala po zložení sadry problémy

s kolenom v tom, že jej na kolene začala praskať koža v šírke 1 cm a dĺžke asi 12 cm. Asi v polovici tretieho ročníka dali

6C 389/2008

-5 -

dcéru na ZŠ E. kde ukončila tretí a štvrtý ročník. Od 5. ročníka nastúpila na športovú ZŠ na F.. Navrhovateľka navštevovala nešportovú triedu. Keďže odporca v 1. rade namietal, že navrhovateľka chodí na športovú školu, rodičia navrhovateľku po roku preložili od šiesteho ročníka na ZŠ L.. Dcéra bola do roku 2009 oslobodená od telesnej výchovy a od septembra 2009 môže cvičiť všetky cviky ktoré zvládne. Ďalej uviedla, že dcéra bola od roku 2004 členkou Parkur klubu Y. kde jazdila na koňoch tak dvakrát, trikrát do týždňa a niekedy aj cez víkendy. Od úrazy už dcéra na koňoch nejazdila. Po dvoch rokoch skúšala opäť jazdiť na koni, ale nemohla, pretože ju koleno ťahalo. Otec mal. navrhovateľky sa v plnom rozsahu pridržiaval skutočností, ktoré uviedla matka navrhovateľky.

Matka navrhovateľky dňa 06.03. 2006 žiadala riaditeľa školy o spísanie záznamu o úraze. Riaditeľ školy dňa 07.03.2006 prešetril úraz navrhovateľky, o čom spísal s pedagogickými pracovníkmi, upratovačkou a farárom zápis. Na základe zápisu matke navrhovateľky listom zo dňa 10.03.2006 odpísal, že po prešetroaní úrazu a vyjadrení učiteľov, ktorí v ten deň boli v styku s navrhovateľkou sa rozhodol záznam o úraze nespísať, pretože je názoru, že úraz, ktorý matka uvádza v žiadosti sa nemohol stať v škole. Všetky úrazy, ktoré sa stanú v škole, sú riadne zapísané v knihe úrazov a do 48 hodín sa zhotoví záznam o úraze. Úraz nebol dozorujúcim učiteľkám cez veľkú prestávku hlásený, žiačka F. absolvovala ďalšie dve vyučovacie hodiny a to SJ - čítanie s triednou učiteľkou a hodinu náboženstva s farárom H., pričom sa nesťažovala na bolesti kolena. Keď odchádzala, upratovačke uviedla, že ide s rodičmi nakupovať.

Predmetná vec bola riešená Štátnou školskou inšpekciou, ktorá však k veci neuviedla žiadne stanovisko. K zisťovaniu inšpekcie sa dňa 16.03.2006 vyjadrili zúčastnené osoby. Učiteľky Mgr. C. a Mgr. C., ktoré mali dňa 02.03. 2006 dozor na počas veľkej prestávky uviedli, že im nebol počas veľkej prestávky hlásený žiadny úraz ani žiačkou, ani spolužiakmi. Mgr. Z. uviedla, že boli na dvore a odtiaľ všetky deti išli po prestávke do tried, žiadny úraz nevidela. Pri šetroaní jej inšpektori uviedli, že riaditeľ školy sa jej vyhrážal prepustením zo zamestnania, ak tento úraz prizná. Nie si je vedomá žiadneho úrazu a ani ovplyvňovania riaditeľom školy. Triedna učiteľka Mgr. J. uviedla, že pri šetroaní inšpekciou bolo uvedené, že jej výpoveď je podriadená nátlaku riaditeľa školy. Uviedla, že toto tvrdenie nie je pravdivé. Čo sa týka vecí žiačky F., tak tieto osobne odovzdala jej matke. Farár L. H. uviedol, že žiačku F. pustil z vyučovania skôr, pretože pred deťmi na neho kričala, že náboženstvo neznáša. O jej chovaní povedal na druhý deň jej matke. Z náboženstva odišla v poriadku. Upratovačka ZŠ G. uviedla, že so žiačkou F. bola dňa 02.03.2006 v kontakte posledná, pretože ju odprevádzala do šatne, kde s ňou zotrvala až do jej odchodu zo školy. Žiačka nebola ani uplakaná a ani nestonala.

Po prešetroaní sťažnosti boli zo strany školskej inšpekcie dané žiakom druhého, štvrtého a piateho ročníka ZŠ dotazníky s cieľom posúdiť námietky matky navrhovateľky - sťažovateľky. V dotazníku boli aj otázky zamerané na zistenie, či sa počas veľkej prestávky dňa 02.03.2006 došlo k pádu navrhovateľky na schodoch, ktorý by jej mohol spôsobiť úraz a kto tento úraz navrhovateľke spôsobil. Podľa stanoviska Štátnej školskej inšpekcie vyjadrenia pedagogických a nepedagogických pracovníkov nenasvedčovali tomu, ani vyhodnotenie dotazníkov jednoznačne nepotvrdilo, že sa úraz stal. V jednom dotazníku žiak

6C 389/2008

-6 -

E. uviedol, že videl, ako V. sotil navrhovateľku na schodoch, ale ona nespadla, ale chytila sa zábradlia. Taktiež jeden žiak uviedol, že navrhovateľka sa sťažovala, že je zranená učiteľke D.

K tomu riaditeľ školy uviedol, že školská inšpekcia prišla z dotazníkmi len za žiakmi druhého ročníka. Od 06.03.2006, kedy matke navrhovateľky odmietol spísať záznam o úraze, matka navrhovateľky každé ráno prichádzala pred vyučovaním do školy a ústne rozoberala prípad jej dcéry s niektorými žiakmi a ovplyvňovala ich. Išlo o skupinu žiakov ako Z., B., ktorí potom vypíňali taktiež dotazník, ktorý im dala zástupkyňa školskej inšpekcie.

Z potvrdenia ZŠ na F. vyplýva že navrhovateľka navštevovala športovú školu na F. od 03.09.2008 na žiadosť rodičov. Rodičia boli upozornení, že navrhovateľka môže byť zaradená len do triedy s rozšíreným vyučovaním športovej prípravy so zameraním na hádzanú, ak vykoná testy pre výber do tejto triedy. Jednou z podmienok bolo lekárske potvrdenie, že sa žiak môže testovania zúčastniť a že je schopný absolvovať športovú prípravu. Rodičia sa preukázali lekárske potvrdením, že žiačka môže absolvovať testovanie a športovú prípravu s obmedzením na jej poúrazový stav. Navrhovateľka počas roka absolvovala program školy a športovú prípravu v plnom rozsahu pod vedením Mgr. H. Viditeľné zdravotné ťažkosti nemala. Školu opustila dňa 30.11.2009 tiež na žiadosť rodičov.

Z potvrdenia ZŠ na L. vyplýva, že navrhovateľka bola prijatá na túto školu v školskom roku 2009-2010 na žiadosť rodičov, ktorú matka navrhovateľky zdôvodnila tým, že na ZŠ na F. ich dcéra nedosahuje dobré výsledky. Navrhovateľka na tejto škole v tomto roku navštevovala VI. ročník a mala klasifikovaný predmet telesná výchova a športová výchova so známku 1- výborný. Žiačka mala potvrdenie od lekára na oslobodenie od namáhavých cvikov a behu na dlhé trate, čo škola akceptovala. Od roku 2010 žiačka nemá žiadne obmedzenia v oblasti telesnej výchovy.

Z katalógových listov predmetných škôl súd zistil, že navrhovateľka v r šk. roku 2009/2010 a 2010/2011 dosiahla z telesnej a športovej výchovy známku výborný.

Mal. navrhovateľka D., nar. XX.XX.XXXX, uviedla, že niekedy v marci po veľkej prestávke, kedy boli všetci na školskom dvore, išla do školy po troch schodoch, ktoré vedú do vnútra školy. Keď bola asi na prvom schode, išiel za ňou V. a tento ju zozadu sotil na schody. Padla a narazila si pravé koleno o hranu schodu. Chcela ísť ďalej, ale kolenu ju bolelo a plakala. Prišla k nej učiteľka, ktorá mala dozor počas veľkej prestávky, ktorej meno si nepamätá. Táto učiteľka ju odvieďla do jej triedy a nechala ju tam. Potom prišla triedna učiteľka Y., pozrela jej koleno a uviedla, že musia počkať ako to bude vyzeráť. Vie, že na hodine náboženstva plakala a farár jej uviedol, aby neplakala a nech ide domov. Preto si pobalila tašku a išla do šatne, ktorú jej otvorili upratovačky. Obula sa a obliekla a odišla domov. Keď prišla matka domov, tak jej uviedla, čo sa stalo. Uviedla, že V. jej to urobil preto, lebo deň pred tým jej v dedine dal facku. Povedala to mame a tá bola večer u nich doma a povedala to jeho rodičom. Keď ju sotil, tak jej povedal, že to má za to, že o facke povedala rodičom. Až na druhý deň po páde išli s matkou k lekárovi na Kramáre, kde jej dali ortézu. Nepamätala si, že by jej vyskočilo jabĺčko, ale pred operáciou jej
6C 389/2008

-7 -

asi dvakrát vyskakovalo koleno. Potom ju operovali a mala na nohe sadru. Vie, že mala roztrhnuté postranné väzivo na kolene. Do 3. ročníka ZŠ nastúpila na ZŠ v R., pretože na ZŠ vo Y. neboli dobré vzťahy a tak sama pýtala matku, aby ju preložila na inú školu. Potom išla do 5. ročníka na ZŠ na F.. Dôvody pre

prestup boli rodinného charakteru, ktoré navrhovateľka nechcela uviesť. Tu chodila do 5. triedy a polovicu šiestej triedy. Potom opäť prestúpila na ZŠ na L.. V siedmej triede v júni prestúpila na ZŠ na P. a to z dôvodu, že na ZŠ na L. chodili aj jej sesternice a bratranci a vzťahy v rodine sa zhoršili. Preto kvôli nim radšej odišla z tejto školy. Ďalej uviedla, že na ZŠ na F. začala robiť hádzanú, ale po dvoch týždňoch skočila kvôli kolenu. Chodila do triedy AB, kde chodili ne športovci a futbalisti. Pokiaľ išli futbalisti na tréning, tak chodili so športovou triedou C, kde boli hádzanári a hokejisti a oni mali popri nich len telesnú výchovu. Na telesnej výchove necvičila cviky ako drepy, preskok cez kozu, vybíjanú, florball, hokeyball. Pravidelne mávali 4 dni dve športové hodiny, každú po dve hodiny a dvakrát do týždňa telesnú výchovu Teraz na škole taktiež necvičí drepy, preskok cez kozu a florball. Do úrazu chodila do klubu, kde bola zaregistrovaná od škôlky na jazdu - parkúr na koňoch. Po úraze to ešte skúsila, ale nemohla vydržať sedieť na koňovi v podrepe, preto na tréningy prestala chodiť. Potom ju rodičia odhlásili. Čo sa týka tvrdenia E. že videl ako ju V. sotil, ale navrhovateľka nespadla, ale sa chytila zábradlia navrhovateľka uviedla, že pri vstupe do školy nebolo žiadne zábradlie. Úraz sa stal na dvore pred školou a nestalo sa to na schodoch v budove školy. Kolieskové korčule mala, ale nevedela uviesť, či to bolo v čase úrazu. Čase úrazu Nepamätala si, či niekedy mala kolieskové korčule

Odporca v 1. rade mal uzavretú poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXX zo dňa 27.05.2005 o poistení žiakov a študentov pri príprave na budúce povolanie v školskom zariadení medzi iným aj úrazové poistenie a to na dobu od 01.06.2005 do 30.05.2006 s C. a. s. Bratislava. Matka navrhovateľky dňa 19.03.2008 nahlásila

poistnú udalosť, že jej dcéra, ktorú žiak sotil zozadu, pričom spadla na hranu schodu a poranila si koleno. Podľa oznámenia tejto poisťovne na základe poisťnej zmluvy a hlásenia poisťnej udalosti navrhovateľkou poisťovňa pristúpila k poisťnému plneniu a matke navrhovateľky vyplatila sumu 11.000,- Sk. Neskôr opätovne na žiadosť navrhovateľky poisťovňa preverila ďalší nárok na odškodnenie trvalých následkov úrazu - psychická trauma, kedy poisťovňa odmietla ďalšie plnenie, pretože podľa posudkového lekára poisťovne úraz navrhovateľky nezanechal z klinického hľadiska hodnotiteľné trvalé následky, ktoré by bolo možné podľa Všeobecných poisťných podmienok pre úrazové poistenie odškodniť podľa platnej oceňovacej tabuľky.

Riaditeľ odporcu v 1. rade uviedol, že toto je tretí prípad, kedy navrhovateľka žiadala spísať záznam o úraze. Už prvý a druhý úraz v roku 2005 neboli riadne hlásené, vznikli nezrovnalosti, napr. nebol jasný dátum, kedy mala byť navrhovateľka ošetrovaná, v dokladoch boli uvedené rôzne dátumy, kedy sa mal úraz stať. Boli mu predložené nečitateľné lekárske potvrdenia od MUDr. F.. Preto už tieto dva prípady ako riaditeľ školy prešetroval a v konečnom dôsledku spísal o nich záznamy o úraze, na základe ktorých odporca v 1. rade plnil. Matka však pri týchto úrazoch prišla ešte v ten deň, kedy sa mali stať za riaditeľom domov a úrazy mu nahlásila. Úraz zo dňa 02.03.2006 hlásila matka navrhovateľky až 07.03.2006 (utorok), kedy prišla do školy a žiadala spísať záznam o úraze. Bežne sa má úraz hlásiť podľa predpisov o BOZP do 48 hodín a vždy tieto úrazy, ktoré sa stali v škole boli hlásené väčšinou v ten istý deň. Riaditeľ školy matke navrhovateľky preto uviedol, že keďže 6C 389/2008

-8 -

neboli splnené tieto podmienky, celú vec prešetrí a rozhodne, či záznam o úraze spíše alebo nie. Ešte v ten istý deň vykonal riaditeľ školy šetrenie a spísal záznamy s učiteľkami Mgr. Z. a Mgr. Z., ktoré mali dozor cez veľkú prestávku, s triednou učiteľkou Mgr. Y. farárom L. a upratovačkou G. a z ich výpovedí zistil, že ani učiteľkám, ktoré mali dozor cez veľkú prestávku, ani triednej učiteľke nebol hlásený žiadny úraz, hoci navrhovateľka mala s triednou učiteľkou ďalšiu vyučovaciu hodinu. L. uviedol, že navrhovateľku pustil z náboženstva skôr, pretože na neho kričala, že náboženstvo neznáša. Navrhovateľka odišla z náboženstva v sprievode upratovačky, ktorá nevidela, že by navrhovateľka mala nejaké bolesti kolena a vyprevadila ju až po východ školy. Navrhovateľka jej uviedla, že ide s rodičmi nakupovať. Na základe toho matke navrhovateľky oznámil listom zo dňa 13.03.2006, že záznam o úraze nespíše. Z toho dôvodu navrhovateľka podala sťažnosť na Štátnu školskú inšpekciu a dňa 16.03.2006 bola na ZŠ vo Vyskej pri Morave vyslaná inšpekčná skupina, pričom podľa oznámenia o výsledku prešetrovania sťažnosti sa Štátna školská inšpekcia nezaoberala hlavným predmetom sťažnosti a to úrazom navrhovateľky a túto časť sťažnosti postúpila na Inšpektorát práce v Bratislave. Inšpektorát práce listom zo dňa 19.05.2006 vrátil sťažnosť Štátnej inšpekcii s tým, že nie je v jej právomoci takúto sťažnosť riešiť. Štátna školská inšpekcia taktiež vypočula zúčastnené strany. Ďalšie stanovisko Štátnej školskej inšpekcie k sťažnosti matky navrhovateľky ohľadne úrazu už odporca v 1. rade nedostal. Vec ohľadne úrazu navrhovateľky bola prerokovaná aj Obecným zastupiteľstvom vo Vyskej pri Morave dňa 23.3.2006 na základe sťažnosti matky navrhovateľky. Celá sťažnosť bola odmietnutá ako neopodstatnená a konanie matky bolo posúdené ako neobvyklé s tým, že sa snaží zneužiť svoje dieťa na získanie finančných prostriedkov. Vo veci prebiehalo aj trestné stíhanie proti žiakovi V. ktoré bolo odložené, keďže išlo o osobu trestne nezodpovednú pre nedostatok veku. V trestnom uznesení sa uvádza, že skutok bol riešený Inšpektorátom práce Bratislava a bolo zistené, že skutok mal spáchať V. čo sa vôbec touto inštitúciou nebolo šetrené. Na základe toho riaditeľ školy zvolal mimoriadne rodičovské združenie, ktoré oboznámil s uvedeným prípadom. Rodičia maloletej navrhovateľky sa však na združenie nedostavili. V prvom polroku šk. roku 2006/2007 navrhovateľka odišla zo ZŠ vo Vyskej pri Morave na ZŠ do R. a odtiaľ prešla na športovú ZŠ na F. so zameraním na hádzanú. Ide o tvrdý šport náročný na kondíciu, pričom žiaci tam majú 6 až 7 športových hodín. Na žiadosť rodičov pre slabé výsledky (dve až tri 4-ky) odišla navrhovateľka na ZŠ L.. Tam mala 4-5 štvoriek.

Starosta obce Vysoká pri Morave uviedol, že je vnútorne presvedčený podľa jeho poznatkov, že úraz, ktorý sa mal navrhovateľke stať dňa 02.03.2006 sa nestal. Od počiatku bol na učiteľov vyvíjaný nátlak, pričom navrhovateľka označila mená žiakov, ktorí mali potvrdiť, že úraz sa stal a štátna inšpekcia prišla a len týmto vybraným žiakom boli dané dotazníky, ktoré mali vyplniť. Išlo o žiakov, ktorí bežne kvôli prospachu ani neukončia 8. Ročník. Tento úraz sa nemohol stať, pretože navrhovateľka by riadne nemohla odísť zo školy a ešte do 06.03.2006 riadne chodiť. Ide o účelové skutočnosti tvrdené matkou navrhovateľky o úraze s cieľom získať nejaké peniaze. Takto to už urobila dvakrát, keď matka

navrhovateľky dala podpísať učiteľke v klube papier a táto vôbec nevedela o čo pôjde . Takto sa jej podarilo získať peniaze za úraz, ktorý sa nestal. Podľa jeho názoru v tomto prípade bol vyvíjaný nátlak na lekárov, ktorí sa podieľali na vyšetrení a dokonca aj operácia bola matkou navrhovateľky vynútená.

6C 389/2008

-9 -

Z vyšetrovacieho spisu OR PZ, ÚJKP Malacky ČVS: ORP-603/2-OVK-BH-06 súd zistil, že matka navrhovateľky podala dňa 10.06.2006 trestné oznámenie o tom, že žiak odporcu v 1. rade strčil do navrhovateľky, ktorá spadla a zranila si koleno, čo si vyžiadalo sadrovú fixáciu a operáciu kolena. Vyšetrovateľ OR PZ Bratislava okolie, ÚJKP Malacky vec podozrenia zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2, písm. b) Tr. zák., nakoľko osoba podozrivého mal. T.Ž. - žiaka 5 roč. ZŠ odložil, nakoľko osoba podozrivého pre nedostatok veku nie je trestne zodpovedná a trestné stíhanie je neprípustné.

Svedkyňa G. uviedla, že raz navrhovateľka prišla za ňou pred skončením jednej poslednej hodiny, kedy mala náboženstvo, a chcela odomknúť šatňu, pretože ide s rodičmi na nákupy. Opýtala sa jej, či je vypýtaná. Uviedla jej, že áno. S D. prešla celú školu cez celú chodbu na druhú stranu, kde sú šatne. Vošli do šatne a tam ju čakala, kým sa obuje a oblečie a potom odišla východom pri šatniach. D. nebola uplakaná a ani nestonala. Odišla riadnou chôdzou zo školy. Tieto skutočnosti uviedla aj jednej pani u riaditeľa.

Svedok L. uviedol, že na ZŠ učí náboženstvo. D. si pamätá, určite ju učil v 2. ročníku. Na hodine náboženstva jej niečo prikázal a ona ho nepočúvla. Potom sa zodvihla a uviedla mu, že ona nechce chodiť na náboženstvo a nechce tam byť v tom okamihu. Uviedol jej, že keď nechce byť na náboženstve a nechce zostať, nech si zbalí veci a ide domov. Ona sa zbalila a odišla z triedy. Bola sebavedomá a v odchode nebránil. Nemala žiadne problémy s chodením. Vie, že pochybil, že ju poslal domov pred skončením hodiny (bolo to asi na začiatku hodiny), pretože za ňu zodpovedal. Avšak bola to jeho bezprostredná reakcia, pretože sa chcela dostať z hodiny náboženstva. Tomu čo je napísané v zápise o šetrení úrazu zo dňa 07.03.2006, že to bolo po vyučovaní nevenoval pozornosť, pretože ho odvolali z hodiny, keď sa to prešetrovalo. Vtedy nepočul nič o tom, že by sa jej mal stať úraz.

Svedkyňa D. a C., učiteľky ZŠ sa nevedeli vyjadriť k úrazu navrhovateľky. V tom období, kedy sa mal úraz navrhovateľke stať nepočuli, že by sa takýto úraz stal nejakej žiačke počas vyučovania. Ani žiaci a ani dozorujúce učiteľky taktiež o žiadnom úraze nehovorili. O úraze sa dozvedeli až od riaditeľa, kedy sa spisoval úraz. Svedkyňa C. uviedla, že býva o tri domy ďalej ako navrhovateľka a po úraze, keď už nechodila do školy vo Vysokej pri Morave ju videla, že nenosí ortézu a hrá sa s bratom volejbal a badminton. Potom ju vídavala, ako sa hrávala na ulici a pobehovala tam. Bolo to asi rok po úraze a svedkyňa sa čudovala, ako môže po úraze takto behať.

Súd vo veci vypočul niektorých mal. žiakov, ktorí boli spolužiakmi navrhovateľky a chodili s ňou do 2. roč. ZŠ, ale aj niektorých žiakov 4. a 5. roč. (v tom období), ktorí vypisovali dotazníky Štátnej školskej inšpekcie a dosiahli plnoletosť. Výsluchy maloletých žiakov vykonal súd za prítomnosti zákonných zástupcov.

Mal. V. uviedol, že si pamätá obdobie, keď mala mať navrhovateľka úraz. Bolo cez veľkú prestávku, kedy všetci žiaci boli na dvore pred školou. Keď prestávka skončila, išiel s H. medzi poslednými malými deťmi. Už bol s H. vo vestibule školy, teda prešiel tri schody, keď do neho niekto narazil zozadu. Keď

6C 389/2008

-10 -

sa obzrel, tak D. už bola na zemi na treťom schode oddola, plakala a sťažovala sa na koleno. Videl však, že na kolene nič nemá. Netiekla jej krv a nemal tam nič škrabnuté. Gabriela musela spadnúť a pritom sa o neho zozadu oprela resp. do neho zozadu narazila. Potom D. riadne vstala a išla do triedy. Všetko videl H.. Hneď na ďalšiu prestávku ho volala nejaká učiteľka na chodbu a pýtala sa, čo spravil

D.. On jej uviedol tieto skutočnosti. Potom bol samostatne volaný H. nevie, čo uviedol, ale predpokladá, že to isté. Po nejakom čase bol potom aj on predvolaný s matkou k riaditeľovi, pretože ho obvinili, že to urobil on. Ešte v ten deň videl D. behať po dedine, chodila na bicykli a na korčuliach a po dedine behala aj na druhý deň. Po dedine sa hovorí, že tesne po tom, ako padla v škole, tak spadla na kolieskových korčuliach. Pamätal si, že bezprostredne potom, ako sa to D. malo stať, tak jej rodičia prišli k ním domov, kde bola prítomná jeho matka. Obviňovali ho, že to spravil on, nech sa prizná, pretože ho vyfackajú, keď ho stretnú na ulici, podajú na neho trestné oznámenie a ak sa neprizná budú to riešiť na súde. Maloletý rodičom navrhovateľky povedal, ako to bolo. Oni však tvrdili, že D. má doškriabané koleno. V ten deň, keď sa jej to malo stať, však na kolene nemal nič. Maloletý uviedol, že D. nikdy žiadnu facku nedal a nemal na to žiadny dôvod. Práve naopak o fackách hovoril jej otec. Všetci v dedine vedia, že ju rodičia bijú a fackajú ako rešet, pretože je to taká rodina a takto žijú. Pokiaľ spadla druhýkrát na schodoch na poschodie v škole, tak tam bolo zábradlie.

Matka mal. V. uviedla, že po tom, ako obvinili jej syna, že mal sotiť D., tak bola volaná so synom k riaditeľovi školy. Ešte predtým sa im rodičia F. prišli domov vyhrážať. Syn riaditeľovi uviedol skutočnosti tak, ako vypovedal.

Svedok E. sa k úrazu navrhovateľky nevedel vyjadriť, pretože si to už nepamätal.

Mal. R. uviedla, že si pamätá, že bola veľká prestávka a išli spolu s F. a so R. za D.. Išli za ňou vo vestibule v škole. Nevideli, že by na schodoch do vestibulu D. spadla. Išli za ňou vestibulom a keď začala ísť po schodoch hore na prvé poschodie do triedy, tak tam pred nimi padla na schodoch a maloletá videla, že pred ňou vtedy nikto nebol. D. vtedy plakala, že ju bolí koleno. D. vtedy zostala na schodoch a buď tam prišli učiteľky, ktoré mali dozor, alebo ich D. volala. Všetky sa dívali, čo s D. bude, ale D. odišla do triedy. Po skončení vyučovania maloletej, videla D. odchádzať zo školy, tak D. nekrívala. Potom ju videla po vyučovaní behať po dedine ako by sa nič nestalo, nekrívala, hoci pred učiteľkou v škole krívala. Na otázku prečo do dotazníka uviedla, že D. sotil V. maloletá R. uviedla, že im to povedala samotná D., ktorá bola jej spolužiačkou v triede. Pred spolužiakmi D. neplakala a ani nekrívala, ale keď prišiel učiteľ, tak krívala. Pamätá si na hodinu náboženstva, kedy sa D. pohádala s farárom a povedala mu, že nebude chodiť na to hnusné náboženstvo a zahrešila. Pán farár bol zhrozený a poslal ju domov. Potom, ako D. spadla na schodoch, tak mal. R. bola so sesternicou v „jame“, kde sa deti z dediny hrávali a videli, že D. sa tam s bratom hrala s loptou a vtedy spadla. Prišla potom za nimi a uviedla im, že sa nemusia báť, že to koleno ju nebolí a ona to na nich nepovie. Báli sa s ňou vtedy stýkať, pretože ak by sa jej niečo stalo, mohla by ich obviniť, že jej to spravili oni. Mal. R. uviedla, že vie, že D.

6C 389/2008

-11 -

F. mala kolieskové korčule a spolu s F. taktiež videl ako D. na týchto kolieskových korčuliach spadla a bolo tiež v „jame“. Nevedela sa však vyjadriť, či to bolo pred alebo po tom, ako spadla v škole. Od bratanca, ktorý býva vedľa F. počula, že rodičia D. a jej brata bijú, nadávajú im a kričia na nich.

Matka mal. R. potvrdila skutočnosti, ktoré uviedla jej dcéra. Sama videla, že D. sa korčuľovala na kolieskových korčuliach hlavne pri nich v „jame“ a to celé leto. Mal. R. po incidente zakázali kamarátiť sa s D., pretože nechceli mať takéto problémy.

Svedok H. vo výpovedi uviedol, že si pamätá len toľko, že vtedy riešila inšpekcia, kto potkol D.. On im uviedol, že vtedy išiel s V. a ten ju nepotkol, čo môže jednoznačne potvrdiť. Svedok nevidel, či D. vtedy spadla. Podľa neho bola D. tak 10 metrov pred nimi. Potom ju už nevideli a svedok sa nevedel vyjadriť k tomu, či spadla druhýkrát.

Mal. H. uviedol, že raz na náboženstve bola D. veľmi zlá, vyrušovala, bavila sa so spolužiakmi. Farárovi povedala, že neverí v Boha a nechce chodiť na náboženstvo a povedala, že je „ko.....“. Pán farár vtedy plakal a vtedy povedal, že keď ju to nebaví, nech ide domov. D. sa zbalila a odišla. Keďže pán farár chcel vidieť, či D. odišla zo školy, všetci sa potom pozerali von cez okno. Všetci videli, že D. zo školy vyprevádza upratovačka a GC. zo školy utekala. Po veľkej prestávke neplakala, ale asi nejakej spolužiačke hovorila, že ju bolí koleno. Jej však nebolo zle zdravotne, ale na hodine náboženstva len predstierala, že jej je zle, pretože chcela ísť domov. Hovorila,

že má ísť nakupovať s rodičmi do Bratislavy. V ten deň nikomu z učiteľov nič nehlásila. Maloletý H. si nepamätal, či na druhý deň bola D. v škole, ale G. mu hovoril, že na druhý deň poobede bol s D. a videl ju ako sa korčuľuje na kolieskových korčuľiach.

Mal. LN. uviedla, že s navrhovateľkou sa nekamaráti hoci bola jej spolužiačka. Nevie nič o tom, že by niekedy mala nejaký úraz alebo odišla z náboženstva.

Mal. Y. uviedla, že s D. bola spolužiačka. Nevidela D. spadnúť, ale vie že sa o tom hovorilo. Nehovorilo sa vtedy, že by ju mal niekto sotiť. Pamätá si, že vtedy krívala. Nepamätala si, že by bola plakala a sťažovala sa učiteľkám.

Mal. G. uviedol, že vie, že D. padla na kolieskových korčuľiach. Raz išla z náboženstva skôr a R. mu uviedla, že vynadala farárovi.

Keď D. mala náboženstvo, tak on mal etiku. Videl D. až po hodinu náboženstva a bola úplne v poriadku, nekrívala, neplakala. D. v škole nepadla. Začala to tvrdiť náhle. Nespadla ani na veľkej prestávke a nikto ju ani nesotil. Sama hovorila, že to, čo sa jej stalo s kolenom, sa jej stal, keď spadla na korčuľiach a vtedy sa mala korčuľovať pred jej domom. Celkovo vždy klamala vo všetkom aj učiteľov a dokázala zahrať divadielko. Iba ona tvrdila, že ju sotil V. a určite klamala. Spomína si na to, že vtedy o tom vypíňali dotazník, pričom išlo o veľmi zložité otázky, ktorým nerozumeli.

Mal. G. uviedla, že raz išla cez veľkú prestávku z vonku do

6C 389/2008

-12 -

školy a oproti schodom sedela D. a plakala. Počula keď hovorila - au moje koleno. Stáli pri nej nejaké učiteľky, alebo len jedna.

Maloletý G. uviedol, že a D. chodil do 1. a 2. triedy ZŠ. Pamätá si raz, keď sa korčuľovala na kolieskových korčuľiach okolo svojho domu pri železničnej stanici s dvoma kamarátkami. Maloletý vtedy išiel s kamarátom na bicykli a videli ako D. spadla na kolieskových korčuľiach a zostala ležať na zemi. Vykrikovala ako ju to bolí. Koleno mala oškreté a tiekla jej krv. Chrániče na kolenách nemala. Potom videli ako ju tie dve kamarátky zdvihli zo zeme, chytili ju pod pazuchy a viedli ju domov. Jej kamarátky nepoznal, pretože nechodili do ich školy. Na druhý deň D. prišla do školy a mala tepláky, preto nevidel, v akom stave má to koleno. Potom cez veľkú prestávku, kedy maloletý išiel so spolužiakmi za ňou a všetci videli, ako naschvál sama nafingovala pád na schode na toto koleno o hranu schodu a potom vošla do školy a zostala tam sedieť na schodoch. Kričala, že ju to bolí a potom k nej prišli dve učiteľky. Potom už so spolužiakmi odchádzali. D. to potom hodila na V.. Toto však nebola pravda, pretože V. už pred ňou vošiel do školy a ona išla za ním a za ňou šiel maloletý G. so spolužiakmi. V. ju teda nesotil. Vie, že potom na ďalšiu hodinu neprišla. Tie učiteľky sa ich po 4-tej hodine potom pýtali, čo sa jej stalo. Mal. G. aj so spolužiakmi učiteľkám uviedli, že D. spadla sama a nikto ju nesotil. Pamätá si to dobre, pretože si spomenul na jej pád deň pred tým a vedel, že s kolenom niečo mala. A potom počul ako učiteľkám povedala, že ju sotil V., pričom mal. G. videl, že ona spadla naschvál a nikto ju nesotil. Čo sa týka dotazníkov, tak mal G. určite nenapísal v dotazníku meno V. Nie je to ani jeho písmo, pretože on nepísal tlačným písmom.

Mal. H. uviedla, že D. bola jej kamarátka a spolužiačka. Úraz, ktorý sa jej stal si pamätá. Nevidela ho, ani pri tom nebola. Úraz sa jej stal cez prestávku. Na hodine, ktorá potom nasledovala D. povedala vyučujúcej, že ju bolí noha a že ju niekto cez prestávku zhodil zo schodov.

Mal. F., R. a O. takmer zhodne uviedli, že počuli, že sa hovorilo o tom, že D. mala nejaký úraz a mala spadnúť na v škole na schodoch. Hovorilo sa o tom, že ju mal sotiť V., ale hovorilo sa aj o tom, že ju V.k nesotil, ale spadla sama.

Svedok G., riaditeľ ZŠ na F. uviedol, že ich škola je so športovým zameraním a žiaci všetkých tried musia absolvovať zvýšený počet hodín telesnej výchovy, športovej prípravy. Ide o športy, ktoré určuje škola. U nich je to futbal, ľadový hokej a v roku 2008 to bola pre dievčatá hádzaná. Pokiaľ nastupoval do školy žiak, musel predložiť žiadosť o prijatie resp. prestup, súhlas rodičov s absolvovaním zvýšeného počtu športovej prípravy a lekárske potvrdenie o tom, že žiak je schopný absolvovať zvýšený počet

hodín športovej prípravy. Všetky tieto doklady predložila D. ktorá kním prestupovala zo ZŠ v R.. Túto žiačku nechceli prijať, pretože mali problém vytvoriť družstvo pre hádzanú. Matka však žiadala o prijatie a súhlasila, že D. bude v zmiešanej skupine spoločne s chalanmi. Uviedla, že aj v R. hrávala hádzanú. D. nastúpila v septembri 2008 a školu navštevovala do novembra 2009. Od počiatku mala istý fyzický hendikep s kondíciou, pretože mala pre tím len telesnú výchovu. Okrem toho mala
6C 389/2008

-13 -

problémy osobnostné a vzťahové, keďže prichádzala do konfliktov so spolužiakmi, ktorí ju nakoniec neprijali. Problémy sa riešili na úrovni triedneho učiteľa a v septembri 2009 aj na úrovni riaditeľa školy, kedy sa svedok dohodol s rodičmi, že D. z toho dôvodu zo školy odíde. D. počas štúdia riadne absolvovala zvýšenú športovú prípravu zameranú na hádzanú. Išlo o 3 tréningové jednotky v rozsahu 45 minút až 1a pol hodiny do týždňa v príslušnom športe a 2 povinné hodiny do týždňa po 45 minút. Hádzaná vyžaduje zvýšenú záťaž kolien a kĺbov a horných končatín. Niekedy hrajú hráči aj s ortézami, aby im zabezpečovali kĺby a majú vždy chrániče kolien. Pokiaľ by žiak mal vážnejšie zdravotné problémy a zdravotnú správu o tom, musia ju predložiť trénerovi prípadne riaditeľovi školy.

Na základe takejto správy tréner analyzuje stav a navrhne vylúčenie žiaka na isté obdobie z tréningov resp. presvedčí rodičov, aby opustil školu. Svedok však o vážnejších problémov D. od trénera nemal. Vie len že rodičia pri nástupe uvádzli, že mala nejaký úraz. nemal vedopmosť Svedok mal však problém aj s rodičmi navrhovateľky, pretože títo si požičiavali peniaze od rodičov z Vysokej pri Morave a poškodení rodičia informovali o týchto skutočnostiach školu. Najskôr to svedok nebral vážne, no tieto oznámenia o konaní rodičov malo. Navrhovateľky rodičia posielajú doposiaľ, hoci D. už ich školu nenavštevuje.

Z trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3T 122/2011 súd zistil, že matka navrhovateľky bola rozsudkom č. k. 3T 1322/2011 zo dňa 25.11.2011 uznaná vinnou zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 3 písm. a), písm. c) Tr. zák. tým, že na škodu cudzieho majetku sa obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku značnú škodu (okolo 33.638,- Eur v rokoch 2007 a 2008), a to závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách. Za to bola odsúdená na trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov s minimálnym stupňom stráženia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.11.2012.

Parkúr club na P. písomne potvrdil, že navrhovateľka sa u nich začala učiť jazdiť na koni v máji 2006 a skončila v septembri 2006. Jazdiť chodila nepravidelne a jazdila len na madlách (nie v sedle) a to vodením na lonži (kôň je na dlhom vodítku, dieťa sedí na koni, učiteľ je v strede kruhu o priemere 15 až 18 metrov a kôň jazdí po obvode kruhu. Evidenciu jázd mal navrhovateľky v mesiaci máj a jún 2006 nenašli. V mesiaci júl 2006 jazdila 12 dní - tri razy v každom týždni, v mesiaci august jazdila taktiež 3krát do týždňa a to 3 týždne, pričom evidenciu od 21.08. do 31.08. 2006 nenašli. V septembri 2006 jazdila dňa 21., 23., 26., 28. a 30.09.2006. V roku 2007 začala takto jazdiť od 5. júna 2007 do októbra 2007, kedy odjzdila 6 hodín v júni 2007, 5 hodín v júli 2007, 8 hodín v auguste 2007, 5 hodín v septembri 2007 a 2 hodiny do 06.10.2007. Po tomto termíne prestala chodiť na jazdy. Jazdila na lonži.

Listom zo dňa 25.02.2008 navrhovateľka vyzvala odporcu v 1. rade na uzavretie dohody o náhrade bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia, na ktorý odporca v 1. rade reagoval tak, že s uzavretím dohody nesúhlasil. Odporca v 2. rade taktiež dohodu odmietol a list navrhovateľky považoval za pokus o poisťovací podvod.

Podľa § 214 ods. 2 Zákonníka práce za škodu, ktorá vznikla žiakovi základnej školy, základnej umeleckej školy, špeciálnej základnej školy, pomocnej školy a osobitnej školy pri vyučovaní, pri výchove mimo vyučovania a pri výchove žiaka v školskom zariadení alebo v priame súvislosti s nimi, zodpovedá príslušná škola alebo zriaďovateľ.

6C 389/2008

-14 -

Podľa § 420 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z. v platnom znení o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

Podľa § 4 ods. 1 cit. zákona náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

Z vykonaného dokazovania súd vyvodil záver, že návrh mal navrhovateľky nie je dôvodný.

Súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie, pričom dospel k záveru, že úraz, na základe ktorého si navrhovateľka uplatnila bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, sa nestal v priestoroch školy a počas vyučovacieho procesu a za následky tohto úrazu, tak ako ich popísala v návrhu navrhovateľka nenesú zodpovednosť odporcovia v 1. a 2. rade.

K takémuto záveru súd dospel vyhodnotením všetkých dôkazov, ktoré boli v konaní vykonaní. Bolo preukázané, že matka navrhovateľky hlásila predmetný úraz, hoci sa mal stať 02.03.2006 až 07.03.2006, teda v rozpore s obvyklým spôsobom hlásenia úrazov v škole (hneď v ten deň, resp. do 48 hodín). Z lekárskeho potvrdenia vyplýva, že navrhovateľku mal dňa 02.03. sotiť spolužiačik na schodoch, kedy spadla a v sobotu dňa 04.03.2006 si vykĺbila jabĺčko. Dňa 05.03.2006 bola ošetrená na pohotovosti, kde uviedla, že spadla. Dňa 08.03.2006 sa v lekárskej správe opakuje, že si vykĺbila jabĺčko.

Mal. navrhovateľka tvrdila, že ju mal sotiť na schodoch vedúcich do školy spolužiačik V.. Toto tvrdenie mal. navrhovateľky bolo vyvrátené viacerými vypočutými mal. žiakmi odporcu v 1. rade. Predovšetkým samotný V. B. uviedol, že mal. navrhovateľku nesotil, pretože išiel cez veľkú prestávku pred ňou a ona sa ho zachytila, pričom keď sa obzrel bola na zemi. Toto tvrdenie potvrdil žiak F. ktorý išiel z veľkej prestávky spolu s TS. B. a celú situáciu videl. Taktiež túto skutočnosť potvrdil mal. G. ktorý priamo videl, že V. išiel po veľkej prestávke z dvora do školy pred mal. navrhovateľkou a videl to so svojimi kamarátmi, pretože so spolužiačkami išiel za mal. navrhovateľkou a videli, že V. nemohol mal. navrhovateľku sotiť. Väčšina vypočutých mal. žiakov odporu v 1. rade potvrdila, že mal. navrhovateľka bola počas vyučovania v poriadku, na poslednej hodine náboženstva vyrušovala a vynadala farárovi, ktorý mal s nimi tento predmet a vyprovokovala stav, kedy ju farár pred skončením školy pustil domov a videli, že mal. navrhovateľka zo školy bežala (mal. žiak L.. Mal. žiak L. N. uviedla, že videli, ako mal. navrhovateľka sama padla na schodoch v škole, nie na schodoch do školy. Z výpovedí týchto mal. žiakov odporcu v 1. rade mal súd preuká-

6C 389/2008

-15 -

preukázané, že mal. navrhovateľka v priestoroch školy nemohla spadnúť na schodoch na základe toho, že ju mal sotiť žiak V., ale pád na schodoch sama naľahovala (výpoveď žiaka K.). Práve naopak, viacerí žiaci potvrdili skutočnosť, že ešte v ten deň videli mal. navrhovateľku ako behá po dedine a viacerí žiaci ju konkrétne videli na druhý deň ako spadla na kolieskových korčuliach (R.), mala poranené koleno a tiekla jej krv, pričom nemohla chodiť a dve kamarátky ju odviekli domov (F.). Mal. žiak G. najvieryhodnejšie osvetlil skutočnosti, ktoré sa udiali a potvrdil, že mal. navrhovateľka spadla na kolieskových korčuliach, v škole ju nikto nesotil, následkom čoho spadla, bola klamárka a sama mu uviedla, že spadla na kolieskových korčuliach. Ostaní žiaci takmer zhodne vypovedali, že sa o tom všeobecne vedelo, že V. mal. navrhovateľku nesotil a na základe toho nespada, ale stalo sa jej to pri páde na kolieskových korčuliach v dedine. Tieto skutočnosti len potvrdzujú ďalšie vykonané dôkazy a to stanoviská učiteľov školy o tom, že mal. navrhovateľka nehlásila v škole úraz, ktorý by jej mal spôsobiť V., pričom svedkovia farár L. a upratovačka G. zhodne potvrdili, že zo školy odchádzala v poriadku, nemala žiadne problémy.

Súd mal preukázané, že zo strany odporcu v 1. rade nebol problém nahlásiť úraz mal. navrhovateľky, v prípade, že by sa stal tak, ako to uvádzala matka navrhovateľky, keďže mal v tom období uzavretú poisťovnú zmluvu pre prípad utrpenia úrazu žiaka v škole.

Mal. navrhovateľka v konaní tvrdila, že po úraze nemohla vykonávať žiadny šport, žiadne spoločenské aktivity a stratila možnosť uplatniť sa v spoločenskom, priateľskom, profesnom a školskom prostredí. Tieto skutočnosti mal súd dôkazne vyvrátené predovšetkým potvrdením Parkúr Clubu vo Y. o tom, že

mal. navrhovateľka začala u nich jazdiť na koni tesne po úraze od mája 2006 do septembra 2006 a od júna 2007 do októbra 2007, pričom mala tréningy pravidelne trikrát v týždni. Taktiež z výpovede svedka G.- riaditeľa ZŠ na F. a z potvrdení doložených do spisu, vyplýva, že mal. navrhovateľka po úraze navštevovala športovú školu so zvýšeným počtom hodín telesnej výchovy a športovej prípravy so zameraním na hádzanú. Pred nástupom do tejto školy predložila potrebné lekárske potvrdenie, že je schopná túto športovú prípravu absolvovať. Počas štúdia na tejto škole neboli zaznamenané výrazné problémy s absolvovaním učebného plánu tejto školy. Riaditeľ tejto školy uviedol, že od matky navrhovateľky sa dozvedel, že hádzanú absolvovala mal. navrhovateľka aj na predchádzajúcej škole. Z potvrdení všetkých škôl, ktoré mal. navrhovateľka navštevovala od roku 2006 vyplýva, že mal. navrhovateľka dosahovala z predmetu telesná výchova známku výbornú.

Celý priebeh úrazu u odporcu v 1. rade šetrila aj Štátna školská inšpekcia Bratislava, ktorá vo svojom stanovisku uviedla, že vyjadrenia pedagogických a nepedagogických pracovníkov ani vyhodnotenie dotazníkov, ktoré vyplňali žiaci školy, jednoznačne nepotvrdilo, že sa úraz mal. navrhovateľky v škole stal.

Treba poukázať aj na skutočnosť, že mal. navrhovateľka si návrhom uplatnila aj sťažené spoločenské uplatnenie z dôvodu utrpenej psychickej traumy, pričom matka mal. navrhovateľky túto skutočnosť nahlásila ako poistnú udalosť dňa 19.03.2008 poisťovni Allianz -Slovenská poisťovňa a. s. Bratislava bez vedomia odporcu v 1. rade, ktorý mal

6C 389/2008

-16 -

s touto poisťovňou uzavretú poistnú zmluvu. Podľa oznámenia tejto poisťovne na základe poistnej zmluvy a hlásenia poistnej udalosti navrhovateľkou poisťovňa preverila tento nárok na odškodnenie trvalých následkov úrazu - psychickej traumy a odmietla plnenie, pretože podľa posudkového lekára poisťovne úraz navrhovateľky nezanechal z klinického hľadiska hodnotiteľné trvalé následky, ktoré by bolo možné odškodniť.

V neposlednej miere súd poukazuje na skutočnosti, na ktoré pri rozhodnutí prihliadol a ktoré boli v konaní na adresu mal. navrhovateľky a jej rodičov v konaní uvedené viacerými svedkami a žiakmi odporcu v 1. rade o tom, že mal. navrhovateľka bola povýšenecká, klamala a dokázala zahrať divadielko a rodičia maloletú bili, fackali a nadávali jej. Okrem toho matka navrhovateľky bola na tunajšom súde právoplatne odsúdená pre zločin podvodu, motívom ktorého bola snaha získať finančné prostriedky od značného počtu osôb pre svoje obohatenie a to v rokoch 2007 a 2008.

Na základe takto vyhodnotených dôkazov sa súd v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou odporcov v 1. a 2. rade a návrh mal. navrhovateľky v plnom rozsahu zamietol ako nedôvodný, keďže títo nezodpovedajú za poškodenie zdravia mal. navrhovateľky.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.. V konaní boli úspešní odporcovia v 1. a 2. rade, ktorí si aj uplatnili náhradu trov konania. Táto predstavuje odmenu advokáta JUDr. Milana Valašika v sume 7.383,50 Eur. Advokát si účtoval za jeden úkon právnej pomoci sumu 552,69 Eur za celé obdobie sporu, hoci cena úkonu predstavovala v roku 2008, 2009 a 2010 sumu 559,32 Eur zníženú o 20 % pri spoločnom zastupovaní dvoch osôb (§ 13 ods. 3 zák. č. 655/2004 Z. z. t. j. 447, 6 Eur x 2, čo predstavuje sumu 895,20 Eur. V roku 2011, 2012 a 2013 predstavovala cena úkonu sumu 559, 32 Eur znížená o 50 % pri zastupovaní dvoch osôb (§ 13 ods 2 Zák. č. 655/2004 Z. z. t. j. 279,66 Eur x 2, čo predstavuje sumu pri zastupovaní dvoch osôb 559,32 Eur. Súd preto odporcom priznal odmenu advokáta, tak, ako si ju vyúčtoval v sume 6.079,59 Eur za 11 úkonov právnej pomoci po á 552,69 Eur (prevzatie a príprava v roku 2008 u odporcu v 1. rade a v roku 2009 u odporcu v 2. rade a účasť na 10 pojednávaniach a to 1x v roku 2010. 1x v roku 2011, 3x v roku 2012 a 5x v roku 2013) s 20 % DPH v sume 1215,91 Eur , spolu v sume 7.295,50 Eur. Advokát si k tomu účtoval režijný paušál po 8,- Eur za úkon (spolu 88,- Eur bez DPH), hoci režijný paušál v roku 2008 bol 6,32 Eur za jeden úkon, v roku 2009 bol 6,95 Eur za úkon, v roku 2010 bol 7,21 Eur za úkon, v roku 2011 bol 7,41 Eur za jeden úkon, v roku 2012 bol 7,63 Eur a v roku 2013 bol 7,81 Eur za úkon, spolu v sume 89,83 Eur. Súd potom priznal advokátovi cenu režijného paušálu, ktorú si účtoval v sume 88,- Eur. Podľa § 149 O. s. p. je navrhovateľka povinná trovy konania uhradiť právnomu zástupcovi odporcov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd, písomne, dvojmo. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 O.s.p.) Ak navrhovateľ nebude dobrovoľne plniť povinnosť, ktorá mu bola uložená rozhodnutím, možno navrhnúť jeho exekúciu.